

Hij ging verder: 'Waarachtig, ik verzeker u: ik ben de deur voor de schapen. Ik ben de deur: wanneer iemand door mij binnenkomt zal hij gered worden; hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid. Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen. Een huurling, iemand die geen herder is, en die niet de eigenaar van de schapen is, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht zodra hij een wolf ziet aankomen. De wolf valt de kudde aan en jaagt de schapen uiteen; de man is een huurling en de schapen kunnen hem niets schelen. Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij, zoals de Vader mij kent en ik de Vader ken. Ik geef mijn leven voor de schapen.

Johannes 10, 7.9.10b-15

Als iemand van u honderd schapen heeft waarvan er één verloren is geraakt, laat hij dan niet de negenennegentig andere in de woestijn achter om naar het verdwaalde dier op zoek te gaan tot hij het gevonden heeft? En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders en gaat hij naar huis. Daar roept hij zijn vrienden en burens bijeen en zegt tegen hen: "Deel in mijn vreugde, want ik heb het schaap gevonden dat verdwaald was." Ik zeg u: zo zal er in de hemel meer vreugde zijn over één zondaar die tot inkeer komt dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen inkeer nodig hebben.

Lucas 15, 4-7

Jaren geleden is er een film gemaakt over een herder in het Verdrongen Land van Saeftinghe. Het was een aangrijpende film die zeer goed het harde leven van de herder in beeld bracht. Zomer en winter, dag en nacht, in weer en wind was de man bij zijn schapen. Hij was er bijna altijd. Zijn lichaam was getekend door het harde leven en door zijn liefde voor de schapen. Onvergetelijk waren de twee momenten waar hij moest vechten om een schaap los te krijgen uit de steeds sterker aanzuigende moddergrond van het Verdrongen Land. Het was tweemaal een gevecht op leven en dood, niet zonder risico voor het leven van de herder zelf. Gelukkig liep het telkens goed af. Zulke film waarschuwt ons ervoor het leven van een herder al te romantisch of te zoeterig in te schatten, in de zin van de 'herdertjes' die 'bij nachte lagen'.

Het beeld van de herder werd gebruikt om over God te spreken. Het vertelt over de gedrevenheid waarmee God van mensen houdt en hoe Hij zorgt voor ons leven.

Later werd het beeld overgedragen op Jezus, de goede herder. Die herder zegt: 'Ik ben de deur'. Die deur maakt de weg open in twee richtingen: naar de schaapskooi, waar de schapen rust en veiligheid vinden en naar buiten, waar er voedsel is en ruimte om te leven.

De goede Herder geeft zijn leven voor de schapen: ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid. En wanneer gevaar dreigt voor de kudde, loopt hij er niet van weg, zoals een huurling, die geen hart heeft voor de schapen. Een goede herder laat immers geen schaap in de steek. Hij gaat zelfs op zoek naar een dier dat

'verloren' is geraakt. En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders.

De kerk van de toekomst heeft herders nodig, mensen die de herderlijke zorg van God en van Jezus beleven in de wereld van vandaag. De essentie van het herderschap is, dat mensen leven in alle volheid. Daarom is er nood aan herders die dicht bij de mensen leven, die aanvoelen wat mensen nodig hebben, die door hun zorg en hun nabijheid perspectief geven aan het leven. Ze zijn als een deur die de weg naar God open maakt: God komt dicht bij de mensen en de mensen dicht bij God.

Die herders laten zich – zoals Jezus – raken door mensen 'omdat ze lijken op schapen zonder herder' (Mc. 6, 34). Ze gaan op zoek naar elke mens die om welke reden ook 'verloren' is geraakt. Ze leven vanuit de logica van een God die liefde is, een God die wil dat alle mensen gered worden. Het zijn herders 'die ruiken naar hun kudde', zegt paus Franciscus.

Wat een verschil met huurlingen die op de loop gaan als het moeilijk wordt. Ze installeren zich op een veilige plaats en zijn dan verwonderd en zelfs verontwaardigd omdat de kudde niet volgt.

Paus Franciscus (*): *Het betekent proberen iedereen te bereiken door te getuigen van de barmhartigheid die wij als eerste hebben ervaren, zonder ooit te vervallen in de verleiding om onszelf te beschouwen als de rechtvaardigen of de volmaakten.*

Voor die 'rechtvaardigen' kan een woestijntijd ter bezinning deugd doen.

(*): *De naam van God is genade*, blz. 100-101.

God, grote Herder,
geef ons herders
die ruiken naar hun kudde.

Geef ons herders
die een hart hebben voor mensen,
vooral voor mensen
die door zichzelf of door anderen
als 'verloren' beschouwd worden.

Geef ons herders
die niemand uitsluiten
van uw en onze barmhartigheid.

Geef ons herders
die deuren openen
naar uw nabijheid en uw liefde.

Geef ons herders
die zich inzetten en leven
voor hun geloofsgemeenschap.

Laat uw kerk
een herderlijke kerk zijn,
vol van uw goddelijke barmhartigheid.

Amen.

Wie deze blaadjes per mail wil ontvangen,
kan daarvoor een mailtje sturen naar
lucmaes.belsele@skynet.be.

In het Licht van Gods Woord

Evangelie,
inspiratie voor
de kerk van morgen

1.3

Herders gevraagd